

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse a soudců JUDr. Jiřího Derfla a JUDr. Martiny Vernerové ve věci

žalobce: **M. V.**, narozen X,
bytem X,
zastoupen JUDr. Radkem Bechyněm, advokátem,
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín,

proti

žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**,
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,
zastoupen Mgr. Vlastimilem Škodou, advokátem,
sídlem Masarykovo náměstí 193/20, 405 02 Děčín,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 5. 2021,
č. j. KUUK/068569/2021/DS/Zvo, sp. zn. KUUK/015083/2021,

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 5. 2021, č. j. KUUK/068569/2021/DS/Zvo, sp. zn. KUUK/015083/2021, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Litvínov, odboru správních evidencí, oddělení registru řidičů, (dále jen „městský úřad“) ze dne 8. 12. 2020, č. j. MELT/82138/2020-15, jímž byly jako nedůvodné zamítnuty jeho námitky proti záznamu bodů v registru řidičů a provedený záznam dvanácti bodů v evidenční kartě řidiče ke dni 6. 8. 2020 byl potvrzen jako správný. Žalobce se současně v žalobě domáhal toho, aby soud uložil žalovanému povinnost nahradit mu náklady řízení.

Žaloba

2. V podané žalobě žalobce namítal, že žalovaný zcela ignoroval předložené důkazní prostředky a návrhy. V souvislosti s tím pak žalobce poukázal na přiložené rozhodnutí Městského úřadu Hlučín ze dne 6. 1. 2020, č. j. HLUC/00590/2020/OD/Vo, či rozhodnutí Městského úřadu Černošice č. j. MUCE 20786/2019 SO, vydaná ve shodných či obdobných věcech, z nichž vyplývá ustálená praxe správního orgánu, kdy se správní orgán na základě podaného odvolání zabýval způsobilostí jednotlivých rozhodnutí pro provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče. Obdobný postup podle žalobce vyplývá i z rozhodnutí dalších správních orgánů, konkrétně rozhodnutí Krajského úřadu Jihočeského kraje ze dne 13. 2. 2020, č. j. KUJCK-24343/2020, či rozhodnutí Magistrátu města Kladna č. j. ŘP/741/19-16/Ka (pozn. soudu – žalobce ohledně všech uvedených rozhodnutí v žalobě ani neuvedl správní orgán, který je vydal; soud proto v tomto směru vycházel z rozhodnutí přiložených k žalobě). Žalobce zdůraznil zásadu legitimního očekávání, podle které by správní orgány měly ve věcech se shodnými nebo obdobnými znaky postupovat a rozhodovat shodně. Pokud jeden správní orgán rozhoduje uvedeným způsobem, nepovažuje žalobce za správné, aby totožný správní orgán v jiné místní působnosti rozhodoval a postupoval zcela odlišně, neboť by byla jednoznačně narušena rovnost účastníků před zákonem, a to pouze na základě místní příslušnosti.
3. Žalobce dále uvedl, že ve svém odvolání namítl nezpůsobilost jednotlivých podkladů pro záznam bodů do bodového hodnocení s tím, že oznámení o spáchání přestupku nemohou být dostatečným důkazem a musejí být vždy porovnána s předmětným rozhodnutím, aby byla vyloučena možná chyba lidského faktoru či zvláště orgánu veřejné moci. K tomu měl žalovaný uvést, že podklady pro záznam posuzovat nemůže, posuzuje pouze oznámení od věcně příslušných oddělení policie. Žalobce zdůraznil, že i přes specifickou povahu řízení lze rozhodnutí vydat v souladu se všemi požadavky zákona tak, aby obsahovalo údaje o osobě přestupce, místu a době spáchání přestupku a aby z něj bylo zcela zřejmé, o jaký přestupek se mělo jednat, podle jakého ustanovení zákona byl přestupek kvalifikován a jaká zákonem stanovená povinnost byla porušena. Na podporu své argumentace žalobce předložil kopie rozhodnutí v blokových řízeních – blok série HG/2014, č. G 1498901, a blok série GF/2013, č. F 0832677, která podle rozsudku Nejvyššího správního soudu dostatečně neindividualizují skutek. Poukázal také na rozhodnutí v blokovém řízení – blok série FC/2013, č. C 1404971, ze kterého je zřejmé, že veškeré zákonem stanovené požadavky byly dodrženy. Žalobce nesouhlasil s argumentem, že v rámci blokového řízení přestupce svým podpisem uděluje souhlas s tímto druhem projednání a správností takového rozhodnutí, neboť není možné, aby za správnost rozhodnutí odpovídal přestupek.

4. Nedostatek pokutového bloku ze dne 24. 2. 2020 žalobce spatřoval v tom, že v kolonce č. 5 není jednoznačně stanovena doba, kdy mělo dojít ke spáchání přestupku, kdy zde nejsou uvedeny datum ani čas spáchání přestupku. K tomu žalobce poukázal na rozhodnutí Městského úřadu Písek ze dne 29. 5. 2018, č. j. MUPI/2018/14587/CH-nám.BH/3, (které k žalobě ani nepřiložil a které není ani součástí správního spisu předloženého žalovaným – pozn. soudu), ve kterém správní orgán podle něj rozhodl ve shodné věci tak, že shledal pokutový blok ze dne 2. 4. 2014, série OF/2013, č. F0059671, nezpůsobilým podkladem pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče.
5. Nedostatek pokutového bloku ze dne 6. 10. 2018 žalobce spatřoval v tom, že v kolonce č. 6 není uvedena úplná právní kvalifikace přestupkového jednání, ke kterému mělo dojít. Toto měl v napadeném rozhodnutí konstatovat i žalovaný. Z předmětného pokutového bloku tedy není zřejmé, jakého přestupku se měl žalobce dopustit. K tomu žalobce poukázal na rozhodnutí Krajského úřadu Jihočeského kraje ze dne 5. 2. 2020, č. j. KUJCK 19967/2020, (které opět k žalobě ani nepřiložil a které není ani součástí správního spisu předloženého žalovaným – pozn. soudu), ve kterém správní orgán podle něj rozhodl ve shodné věci tak, že shledal pokutový blok ze dne 26. 4. 2018, série BB/2017, č. C0510701, nezpůsobilým podkladem pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče.
6. U uvedených rozhodnutích žalobce uzavřel, že na těchto pokutových blocích nejsou přestupky jako konkrétní a individualizované jednání vůbec vymezeny.

Vyjádření žalovaného k žalobě

7. Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě a navrhl, aby soud žalobu zamítl pro nedůvodnost. Popsal, že městský úřad při svém rozhodování vycházel nejen z oznámení o přestupcích, ale i z pokutových bloků či příkazů, které shledal být způsobilými pro zápis bodů do bodového hodnocení řidiče. Odůvodnil i, proč se neztotožňuje s právními názory jiných správních orgánů. Rozhodnutí přiložená k žalobě mu nejsou známa a ve správním řízení ani nebyla předložena. Všechny příkazové bloky – neboť se zabýval i jimi, nikoli pouze oznámeními – podle něj odpovídaly požadavkům zákona i judikatury Nejvyššího správního soudu. Počet připsaných bodů odpovídal příloze zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“). Námitky žalobce týkající se nezpůsobilosti podkladů pro záznam bodů označil za pouhá obecná, nijak nespecifikovaná tvrzení.
8. K bloku ze dne 24. 2. 2020, série BB/2017, č. B 1774647, žalovaný uvedl, že na něm sice není uveden čas spáchání přestupku, ten ale je upřesněn v oznámení o uložení pokuty, kde je uvedeno 9:55 hodin. V bloku ze dne 6. 10. 2018, série BB/2017, č. B 1691053, v kolonce č. 6 skutečně je uvedeno, že „*pokuta je uložena za přestupek dle § 125c1f zákona č. 361/2000 Sb.*“, a chybí tedy označení, že jde navíc o bod 1. tohoto ustanovení. V kolonce č. 5 však je v popisu skutku jednoznačně uvedeno, že (žalobce – pozn. soudu) „*v rozporu s § 7 odst. 1 písm. c) drží v ruce nebo jiným způsobem telef. přístroj nebo jiné hov. zařízení*“. Konkrétní druh jednání žalobce tedy byl jednoznačně vymezen, a skutek tedy byl jednoznačně individualizován jako přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1. zákona o silničním provozu. Oba bloky žalobce podepsal.

Posouzení věci soudem

9. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalobce i žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasili.
10. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlédnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
11. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
12. V prvé řadě soud shledal nedůvodnost námítky, podle které měl žalovaný zcela ignorovat předložené důkazní prostředky a návrhy. V celém správním řízení totiž žalobce žádné důkazy (vyjma kopií pokutových bloků ze dne 24. 2. 2020 a 6. 8. 2018) nepředložil. Rozhodnutí správních orgánů namítaná v bodě 2 odůvodnění tohoto rozsudku ve správním řízení předložena ani namítána nebyla. Naopak městský úřad si vyžádal a posoudil podklady pro záznam bodů do registru řidičů, konkrétně pět pokutových bloků, na základě kterých byla vyhotovena jednotlivá oznámení o spáchání přestupku, přičemž tyto shledal způsobilými pro provedení záznam bodů. Žalovaný se s takovýmto postupem a posouzením věci v napadeném rozhodnutí ztotožnil. Uvedený postup soud shledává zcela v souladu s judikaturou správních soudů. Žalobce přesto v žalobě zcela nepřiléhavě a v rozporu s průběhem správního řízení namítal, že posuzována byla pouze oznámení o spáchání přestupků. Takováto námitka je rovněž nedůvodná.
13. Soud dále konstatuje, že podle vydaných správních rozhodnutí měl žalobce dosáhnout zápisu 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče na základě pěti rozhodnutí. Ve vztahu k záznamu 4 bodů provedenému na základě pokutového bloku ze dne 28. 3. 2018, série AC/2017, č. C 0811049, k záznamu 3 bodů provedenému na základě pokutového bloku ze dne 1. 3. 2019, série AC/2017, č. C 0692311, a k záznamu 3 bodů provedenému na základě pokutového bloku ze dne 6. 8. 2020, série AK/2017, č. C 2488530, však žalobce žádné žalobní námítky neformuloval, soud se jimi proto nezabýval.
14. Z obsahu správního spisu soud dále zjistil, že přípisem ze dne 10. 8. 2020, č. j. MELT/54288/2020/OSE/GAE, oznámil městský úřad žalobci, že ke dni 6. 8. 2020 dosáhl celkového počtu dvanácti bodů v bodovém hodnocení, a vyzval ho k odevzdání řidičského průkazu. Proti provedení záznamu podal žalobce včasné námítky, ve kterých nesouhlasil s veškerými provedenými záznamy bodů a navrhl, aby byla přezkoumána způsobilost rozhodnutí o přestupcích jakožto podkladů pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Městský úřad si následně obstaral kopie pokutových bloků vydaných v přestupkových řízeních ve dnech 28. 3. 2018, 6. 10. 2018, 1. 3. 2019, 24. 2. 2020 a 6. 8. 2020.

15. Jedním ze dvou v žalobě konkrétně sporovaných podkladů pro záznam bodů do registru řidičů tedy byl pokutový blok vydaný Městskou policií Litvínov dne 24. 2. 2020. Z tohoto bloku na pokutu na místě zaplacenou ze dne 24. 2. 2020, série BB/2017, č. B 1774647, na částku 200 Kč, vyplynulo, že žalobce jako řidič motorového vozidla Citroen reg. značky X v Litvínově, v ulici Tržní během řízení motorového vozidla držel telefonické zařízení, čímž se dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 1. zákona o silničním provozu. V kolonce č. 5 sice není uveden datum a čas spáchání přestupku, s ohledem na to, že žalobce svým podpisem dne 24. 2. 2020 (viz kolonky č. 9 a 11) potvrdil souhlas s projednáním přestupku v příkazním řízení na místě, není pochyb o tom, že žalobce uvedený přestupek spáchal dne 24. 2. 2020. Údaje zanesené v pokutovém bloku se shodují s oznámením o spáchání přestupku, ve kterém je navíc uvedeno i datum spáchání přestupku, a to 9:55 hodin.
16. Žalobci je třeba přisvědčit v tom, že z příslušných kolonek pokutového bloku není zcela zřejmé, v jaký čas dne 24. 2. 2020 ke spáchání přestupku došlo. To však není nedostatek, který by bránil podřazení žalobcova jednání pod příslušnou právní normu uvedenou v § 125c odst. 1 písm. f) bod 1. zákona o silničním provozu a zejména zápisu 2 bodů podle přílohy tohoto zákona do bodového hodnocení řidiče – žalobce. Pokutový blok totiž obsahuje dostatek relevantních údajů k tomu, aby umožnil individualizaci a podřazení popsaného jednání žalobce pod příslušnou položku přílohy zákona o silničním provozu.
17. Jde-li o v žalobě namítané rozhodnutí Městského úřadu Písek ze dne 29. 5. 2018, č. j. MUPI/2018/14587/CH-nám.BH/3, ve kterém podle žalobce mělo být rozhodováno „ve shodné věci“, soud v první řadě konstatuje, že žalobce toto rozhodnutí nepředložil ani ve správním řízení, ani v řízení před soudem. Soud proto může vycházet pouze z jeho citace uvedené žalobcem v žalobě. Již z této citace, podle které měl správní orgán konstatovat, že pokutový blok především neobsahuje údaje o datu a místě spáchání přestupku a není v něm uvedena ani porušovaná povinnost stanovená zákonem, je přitom však soudu zřejmé, že se v dané věci nejednalo ani o věc obdobnou nyní projednávané věci, natož shodnou.
18. Z bloku na pokutu na místě zaplacenou vydaného Městskou policií Litvínov dne 6. 10. 2018, série BB/2017, č. B 1691053, na částku 300 Kč, vyplynulo, že žalobce jako řidič motorového vozidla dne 6. 10. 2018 v 13:10 hodin v Litvínově, v ulici Podkrušnohorská během řízení motorového vozidla v rozporu s § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu držel v ruce nebo jiným způsobem telefonický přístroj nebo jiné hovorové zařízení. V kolonce č. 6 je tento přestupek kvalifikován podle § 125c odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu. V oznámení o spáchání tohoto přestupku je popsáno jednání žalobce již kvalifikováno přesně jako přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 1. zákona o silničním provozu.
19. Z uvedeného shrnutí je zřejmé, že pokutový blok trpí žalobcem namítaným nedostatkem, kdy v kolonce č. 6 skutečně není uvedena úplná právní kvalifikace jednání, které žalobce podle popisu v kolonce č. 5 spáchal. To však není nedostatek, který by bránil podřazení jeho jednání pod příslušnou právní normu uvedenou v § 125c odst. 1 písm. f) bod 1. zákona o silničním provozu a zejména zápisu 2 bodů podle přílohy tohoto zákona do bodového hodnocení řidiče – žalobce. Právě popisem jeho jednání v kolonce č. 5 pokutového bloku totiž byl jím spáchaný skutek jednoznačně individualizován tak, že jej lze bez problémů a pochybností kvalifikovat jako přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1. zákona o silničním provozu. Není tedy pochyb o tom, že žalobce jako řidič v rozporu s § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu při jízdě motorovým vozidlem Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

držel v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení.

20. Jde-li o v žalobě namítané rozhodnutí Krajského úřadu Jihočeského kraje ze dne 5. 2. 2020, č. j. KUJCK 19967/2020, ve kterém podle žalobce mělo být rozhodováno „ve shodné věci“, soud opět konstatuje, že žalobce je nepředložil ani ve správním řízení, ani v řízení před soudem. Soud proto opět může vycházet pouze z jeho citace uvedené žalobcem v žalobě. Z této citace se podle názoru soudu skutečně podává, že Krajský úřad Jihočeského kraje jako způsobilý podklad pro zápis bodů do registru řidičů neakceptoval pokutový blok, ve kterém byly údaje v kolonkách č. 5 a 6 vyplněny obdobně jako u žalobce v případě pokutového bloku ze dne 6. 10. 2018. V chybějícím textu „bod 1.“ u právní kvalifikace skutku uvedené jako § 125c odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu Krajský úřad Jihočeského kraje tedy podle žalobcem uváděné citace nejspíše spatřoval závažnou vadu, která pokutový blok podle něj činila nezpůsobilým podkladem pro zápis bodů do bodového hodnocení řidiče, ačkoli jinak zřejmě neměl pochyb o podstatě spáchaného skutku, kdy přestupce měl v rozporu s § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu držet v ruce telefonický přístroj.
21. S takovýmto posouzením pokutového bloku jakožto podkladu pro zápis bodů do registru řidičů se však zdejší soud neztotožňuje a nepovažuje je ani za souladné s ustálenou judikaturou správních soudů, kterou jsou správní orgány – na rozdíl od rozhodování jiných správních orgánů – povinny respektovat. V tomto směru tedy soud uzavírá, že následkem uvedeného nedostatku pokutového bloku nebyla jeho nezpůsobilost být podkladem pro zápis bodů do bodového hodnocení řidiče (žalobce), neboť údaje potřebné pro takovýto zápis – tedy zejména že, kdy (jaký den) a jakého konkrétního přestupku se žalobce dopustil – z něj byly zcela zřejmé.
22. Soud považuje za vhodné připomenout, že z charakteru řízení o námitkách vyplývá zásadní rozdíl mezi tímto řízením a řízeními o přestupcích, na základě kterých se body do registru řidičů zaznamenávají. V řízení o jednotlivých přestupcích proti bezpečnosti silničního provozu je projednáváno, zda se stal skutek definovaný zákonem o přestupcích či v jiném právním předpisu jako přestupek a zda byl řidič obviněn z jeho spáchání jeho pachatelem, případně další okolnosti související s naplněním skutkové podstaty přestupku. V řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů je předmětem řízení posouzení, zda byl záznam bodů v registru řidičů proveden v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku atd. Předmětu řízení pak odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění. Z těchto skutečností je třeba vycházet při podání opravných prostředků, jsou-li zákonem připuštěny. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, v námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů lze z povahy věci uplatňovat námitky v tom smyslu, že řidič žádný přestupek vůbec nespáchal, přesto mu byly v registru řidičů zaznamenány body, příp. že ke spáchání přestupku z jeho strany sice došlo, nicméně byl mu zaznamenán nesprávný (vyšší) počet bodů.
23. V případě námitek proti zaznamenání bodů může být zkoumáno pouze to, zda byl záznam proveden v souladu se způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému ohodnocení stanovenému v zákoně. Co se však týče samotného aktu, na jehož základě byl záznam proveden, platí pro něj presumpce správnosti a není na odvolací instanci, resp. soudu, aby se zabývaly jeho zákonností a správností. Pouze v případě, že by tento akt byl zákonem předepsaným způsobem zrušen, musel by správní orgán body z registru odstranit, což by se mělo podle § 156 správního řádu stát usnesením vydaným ex Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

officio (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011-103).

24. Právě z výše citovaných úvah vycházel soud při hodnocení žalobních námitek. Soud zdůrazňuje, že řidič je v námitkovém řízení povinen konkrétním způsobem zpochybnit oznámení policie o uložení pokuty v blokovém řízení, tedy uvést, proč je toto oznámení vadné či neúplné, nebo že a v čem se odchyluje od údajů uvedených v pokutovém bloku (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 7. 2017, č. j. 6 As 245/2016-44).
25. V nyní projednávané věci soud dospěl k závěru, že jednání popsané na sporovaných pokutových blocích bylo pro účely zápisu do bodového hodnocení řidiče zapsáno dostatečně určitě a jednoznačně, a že se žalobci nepodařilo zpochybnit oznámení policie o uložení pokuty v blokovém řízení, na jejichž základě k zápisu bodů došlo.
26. Žalobce dále v žalobě zpochybňoval argument, že přestupce svým podpisem na pokutovém bloku dal souhlas s projednáním věci v blokovém řízení a správností takového rozhodnutí, neboť podle žalobce není možné, aby za správnost rozhodnutí odpovídal přestupce, od kterého nelze očekávat takovou znalost práva, aby mohl správnost rozhodnutí posoudit a případně žádat nápravu. K této námitce soud odkazuje na konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu, podle které *„udělením souhlasu s projednáním skutků v blokovém řízení, jehož udělení žalobce nezpochybňuje, v souladu se zásadou vigilantibus iura žalobce převzal odpovědnost za skutečnost, že údaje uvedené na příslušných pokutových blocích souhlasí se zjištěným skutkovým stavem, že tento skutkový stav byl zjištěn úplně a zejména že zjištěnému skutkovému stavu odpovídá právní kvalifikace přestupkového jednání, za které byla žalobci udělena pokuta v blokovém řízení a uvedena na pokutových blocích (porušení § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu). Svůj souhlas žalobce stvrdil podpisem. Udělením souhlasu jako podmínky sine qua non k nabytí právní moci pokutového bloku tak žalobce rovněž vědomě vstoupil do režimu omezeného přezkumu pravomocného pokutového bloku jako rozhodnutí vydaného ve specifickém zkráceném řízení a následně nadaného presumpcí správnosti. Pokud měl žalobce jakékoli pochybnosti během projednání obou přestupků na místě, ... neměl projevit souhlas s blokovým řízením a údaji zaznamenanými v pokutovém bloku a měl využít svého práva na zahájení běžného řízení o přestupcích. Jestliže nyní žalobce nesouhlasí se skutkovými závěry a právním posouzením obsaženým v pokutových blocích a dovolává se jejich změny v důsledku dodatečného doložení důkazů, nelze tyto skutečnosti úspěšně uplatňovat v řízení o námitkách s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, neboť směřují proti pravomocným rozhodnutím vydaným jiným (přestupkovým) orgánem v jiném (blokovém) řízení; tato dodatečná tvrzení by bylo lze uplatnit toliko v opravných prostředcích směřovaných přímo proti rozhodnutím vydaným v blokovém řízení, jakkoli je tato možnost z povahy rozhodování v blokovém řízení velmi limitovaná. Tak jako tak, orgánu příslušnému k řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů nepřísluší přezkum skutkového stavu a právní kvalifikace rozhodnutí vydaného v blokovém řízení či jeho případná změna“* (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16).
27. Soud uzavírá, že žalobcem sporované záznamy bodů v registru řidičů byly provedeny v souladu s příslušnými právními předpisy na základě pravomocných rozhodnutí o přestupcích žalobce, která byla způsobilým podkladem pro záznam bodů. Žalobu soud vyhodnotil v mezích žalobních bodů jako zcela nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

28. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému nad rámec běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 4. května 2022

Ing. Mgr. Martin Jakub Brus, v. r.
předseda senátu